

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

lichtmis

zo lichtend heb ik lichtmis
letterlijk nog nooit weten wezen
niet enkel de overvloedige lentelijke zon
maar ook de gelaten van de aanwezigen
tot die van de kleinste kinderen toe
lichtten op van lentelijke vreugde

geen wonder ook want twee aanwezigen
hadden van lang tevoren
lichtmis als huwelijksdatum gekozen
nog niet van hun latere
uitvoeriger trouw in de kerk
maar als die van hun trouw-naarbinnen
met hun tweetjes alleen

ik mocht hun hofaalmoezenier zijn:
priester die huwelijken in den hof inzegent
zoals dat in viersel zo vaak het geval is

trouwen in de oude brouwerij gebeurt zo:
heel de dag worden voorbereidingen
getroffen

bruidskroontje gemaakt
draagstoel versierd
brug van lentebloemen voorzien

vooral die brug is belangrijk
want op die brug trouwen ze

tevoren in het bakhuis
bij het vuur van den open haard
zag ik ze zowaar allebei
met agenda's bezig
nog nooit op die bijna veertig jaar
had ik zo iets in het bakhuis gezien
achteraf verstond ik het

ik had hen bij de voorbereidingen gevraagd
de drie belangrijkste data op te zoeken
van hun toenadering tot elkaar
drie vonden ze evenwel te weinig
ze zochten er elk zeven op

toen ze me krijgt kwamen vragen
snapte ik hun bedoeling
& zag ze na het buitengaan bezig

op de planken van de brug
schreven ze die zeven gebeurens op
hij lang de noorderkant
zij langs de zuiderkant

toen het derde uur was aangebroken
begaf heel de groep zich naar de brug
vooral de kinderen keken hun ogen uit:
het was de eerste keer
dat ze een trouw meemaakten
een meisje van zes
hield het bloemenkroontje achter haar rug

net als de zon keek iedereen zwijgend toe
hoe hij & zij ieder langs hun kant
gingen staan
zelf stelde ik mij in het midden
van de brug op
& nodigde hen zwijgend uit
naar elkaar toe te komen

plank voor plank deden ze dat
& beurtelings hardop lezend
de zinnetjes die erop geschreven stonden

heel hun liefdevolle voorgeschiedenis
kwamen we zo plank voor plank te weten

vooral hij werd er hoe langer
hoe ontroerder bij
zij kende de vierselvieringen al langer
voor hem was het de eerste keer
dat hij zo'n natuurverbonden
viering meemaakte

toen ze midden op de brug
elkaar ontmoetten & omhelsden
klapte iedereen in de handen

toen vroeg ik aan de lentelijke
zonbeschenen omstaanders
de mooiste woorden die zij kenden
al heel de dag hadden zelfs de kinderen
ernaar gezocht
als antwoord op mijn vraag vanop de brug:
waarin gelooft gij?
(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

505

Hart

In figuurlijke zin heeft het hart meer dan één betekenis. Het wordt beschouwd als deel van het lichaam waarop aandoeningen van geest en gemoed werken of terugwerken: 'met de dood in het hart', 'zijn hart vasthouden', 'iemand op het hart trappen' en vele andere gezegden. Het hart wordt ook beschouwd als de zetel van het leven en als 'edel' orgaan, symbool van het gevoel: 'iemand in het hart treffen', 'mijn hart breekt', e.a.

Een man naar mijn hart

Een man naar mijn hart is iemand die precies is zoals ik hem graag heb. Profeet Jeremia legt God harde verwijten in de mond die bestemd zijn voor het volk van Juda dat ontrouw is geworden. Dan richt hij zich tot Israël dat ook slechte wegen bewandelt. God zegt o.m.: 'Kom terug, ontrouwe kinderen – spreekt de HEER –, want jullie behoren mij toe. (...) Ik zal jullie herders naar mijn hart geven, en die zullen jullie met wijsheid en inzicht weiden.' (Jer. 3,14a-15)

Koning Saul is ongehoorzaam geweest. Profeet Samuël sprak tot Saul: "Hoe hebt u zo dom kunnen doen?" vroeg Samuël. "Waarom hebt u zich niet gehouden aan het gebod dat de HEER, uw God, u heeft opgelegd? Dan had de HEER uw koningschap over Israël nu voor altijd bestendigd. Maar nu zal uw koningschap niet standhouden. De HEER zal een man naar zijn hart zoeken en hem aanstellen tot vorst over zijn volk, want u hebt u niet gehouden aan wat de HEER u bevolen heeft." (1 Sam. 13,13-14)

Naar deze perikoop verwijst Paulus. Hij voer met zijn gezelschap van Perge naar Antiochië in Pisidië. In de synagoge sprak hij, op vraag van de oversten van de synagoge, een opwekkend woord. Daarin schetste hij de geschiedenis van het volk van Israël. 'Daarna vroeg het volk om een koning, en God gaf hun Saul, de zoon van Kis, een man uit de stam Benjamin, die veertig jaar regeerde. Toen stootte God hem van de troon en maakte David koning, van wie hij getuigde: "In David, de zoon van Isaï, heb ik een man naar mijn hart gevonden, die geheel naar mijn wil zal handelen."

En uit Davids nageslacht heeft God, overeenkomstig zijn belofte, een redder voor Israël voortgebracht, Jezus.' (Hand. 13,21-23)
Hart en nieren

Dikwijls voegt de bijbel de nieren toe aan het hart, omdat ook de nieren in figuurlijke zin beschouwd worden als het meest innerlijke en persoonlijke van een mens. In plaats van 'hart en nieren doorgronden' staat er een enkele keer 'hart en ziel doorgronden'. Bij 'doorgronden' staat meestal 'hart en nieren'. De uitdrukking komt o.m. voor in twee psalmen.

'Doe mij recht, HEER, ik ben onschuldig, mij treft geen blaam.
Roep de goddelozen een halt toe
en wees de rechtvaardige tot steun.
U die hart en nieren doorgrondt
bent een rechtvaardige God.' (Ps. 7,9b-10)
(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Stok

Johan Kelders

„Weertje, he?” Hij gebaart met zijn stok naar de hemel.
„Weertje, he”, herhaal ik.
We praten simpel. Te veel woorden verwarren hem. Daar is ie te oud voor.
Hij is 77 en staat op de rand van de dood. De dokters hebben hem opgegeven.
Zijn lichaam wil niet meer. En hijzelf houdt het ook voor gezien.
„Ik weet nog niet wat het wordt”, mompelt hij.
„Of dát,” zegt hij, en hij wijst met zijn stok naar de hemel, „of dát”, wijzend naar beneden.
„Het wordt dát”, wijs ik naar de hemel. „Geen twijfel mogelijk, die heb je verdiend.”
Maar hij hoort me niet en valt stil. Misschien heeft hij geen woorden meer.
Is hij er doorheen.
Tik, tik.... Zijn stok beroert mijn gezicht en hij begint te huilen.
Ik pak zijn stok vast om hem te troosten.
Het lijkt of we elkaar omarmen.
Hij met zijn stok en ik met mijn handen.
De stok begint te schokken. Hij huilt niet meer. Hij jankt.
„Had ik maar, had ik maar...”, snikt ie.
Lang geleden verloor de man zijn gezin bij een vliegramp.
Hij stond op Zaventem op ze te wachten, maar zijn vrouw en twee kinderen zijn nooit aangekomen.
Daar is hij nooit overheen gekomen. Hun gezichten blijven maar terugkomen.
Vooral de laatste tijd, nu zijn einde nabij is, ziet hij ze constant. Soms fluistert hij hun namen erbij – Marie, Monique, Gaston. Dan lijkt het alsof ze naast hem zitten. Soms schreeuwt ie het hele park bij elkaar. Dan zijn ze heel ver weg. En soms staart ie alleen maar voor zich uit. Alsof hij er zelf ook al niet meer is.
De stok kom tot rust. Het is voorbij.
Hij staat op. Hij heeft genoeg gepraat.
Hij gaat terug naar huis. Naar zijn bank achter de statie waar hij al 25 jaar woont.
Sinds de dood van zijn gezin.
Een paar weken later wordt hij begraven. Het is een simpele begrafenis. Ik ben de enige gast.
Als hij onder de aarde ligt, leg ik zijn stok op zijn graf.
Die was zijn enige kameraad.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Volgens de oude volkskalender is het vandaag de naamdag van de weerheilige Adrianus. Dat is een echte winterheilige, een weerpatroon die soms tot het uiterste durft te gaan. Dat heeft natuurlijk alles te maken met de maartse buien die soms geweldig kunnen zijn in hun resultaat. Luister maar naar deze weerspreuken:

**AL OP SINT-ADRIAAN
LAAT DE HAGEL GEEN GRASSPRIETJE
MEER RECHTE STAAN**

Dat is dus één: *hagel*.

Wanneer het op Adrianusdag zou *regenen* dan kunnen dat echte stortvlagen zijn. Daarvan getuigt dan weer deze spreuk voor vandaag:

**REGEN OP SINT-ADRIAAN
EN LAAT NIETS MEER DROGE STAAN**

En dan drie: de *temperatuur*. Is het vandaag koud, dan blijft het de hele maand maart vies weer. Daarvan getuigt deze spreuk:

**VORST OP SINT-ADRIAAN
DAN IS HET GANS DE MAAND
MET HET GOED WEER GEDAAN**

Mocht je dit weekend op stap willen, dan zit er natuurlijk het risico in dat je onderweg heel wat neerslag zal te verwerken krijgen. Welnu, de oude volkskalender heeft een middelje om je voor al dat nat te behoeden. Als de mensen vroeger namelijk in de maand maart hun huis moesten verlaten om op stap te gaan, dan werd hen aangeraden om vooraf vlijdend rijmpje op te zeggen:

**MAARTE, MAARTE, GOEDE MAARTE
SPEEL TOCH VANDAGE IN MIJN KAARTEN
REGEN NIET EN HAGEL NIET
JE DOET ME ANDERS VEEL VERDRIET**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN